

I AQUÍ

## Arrisca, tu que pots (si pots)

CARLES CAPDEVILA | Actualitzada el 31/08/2011 00:00

Un lector em va escriure ahir que ser pessimista hauria de ser il·legal en un món on hi ha tantes coses a fer. Accepto que és poc digne abocar-se al pessimisme si ets dels que hi tens coses a fer, al món. Perquè és ple d'oportunitats, però no per a tothom. Em remeto al reportatge sobre l'autoajuda que vam titular "Si vols, pots?" amb interrogant, perquè no és cert que tothom que vulgui pugui. Hi ha capacitats i limitacions que faciliten o compliquen les opcions, i mentir pietosament per fer-nos creure que només depenem de la pròpia voluntat és cinic. El mateix lector celebra com a positiu (i ho comparteixo) que l'estancament actual afavoreix que gent jove abandoni grans empreses que en realitat són vaixells a la deriva per enfilarse en barquetes divertides on només el viatge ja paga la pena. Ser conservador ara no és sempre quedar-se on ets. Ho era quan trepitjàvem bases sòlides, o que ho semblaven. Quan tot tremola, quan el món dona símptomes de canvi imminent, és més recomanable construir nous horitzons des d'una actitud emprenedora. Pot semblar arriscar però és més garantia de futur que resistir fins al naufragi, sense haver disfrutat del viatge ni haver après. Ara: mitificar l'emprenedor i afirmar que tots el portem a dins és fals, perquè a més de voler s'ha de poder. Em quedo amb el clàssic "Coneix-te a tu mateix, i actua en conseqüència". I si pots, vulgues.